

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Pyrenæer-Marsch

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 587. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167174472832/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Dg tusendes Fryd er i Stormandens Gavnit,
 en Fryd, som tit endes med Taarer;
 at krybe og jagre er al deres Kunst;
 de gjør sig til Morre, og ofte omjovnit,
 og Vergis hedde de Daarer.
 Hvad hjælper sig ydmyg Kredsen dig vel?
 du bliver en Træl.

O, ser dog, I store! var buntede Mad,
 hvor glade vi le til jer Naade!
 vi løbe ej gjærne af vældiges Fod
 og bruge ej Piller bag efter vor Mad,
 og svire vi, ser det med Maade.
 Men ærligt og hjærtent er vores Skval:
 Kong Christians Skjal.

Øhrenær-Marsch.

(Til Koersættelse.)

Hvi love Frankrigs Helte hen?
 Vil de ej flere Lovbar plukke?
 Saa ere vi ej længer Mænd?
 Saa vaudt vi os sin Vaand igjen,
 kun Herter og den Ret at fukke?
 For skal vi dø! langt hellere dø!
 o Død! vi dig paafalde!
 o den Død er saa skjøn for sit Fødeland at falde!

Skal denne Horde da saa træl,
 de fejge Slaver af Barbarer,
 os fra vor Hæder drive væk,
 indgyde Friheds Helte Straf
 og jage Loverne som Hæver?

For skal vi dø! langt hellere dø!
 o Død! vi dig paafalde!
 o den Død er saa skjøn for sit Fødeland at falde!

Horjantles alle som en Mand!
 vi sværge højt at Sejer vinde!
 at rense vores frie Land
 fra Despotismens Mord og Brand
 og os ej mer at lade binde!
 For skal vi dø! langt hellere dø!
 o Død! vi dig paafalde!
 o den Død er saa skjøn for sit Fødeland at falde!

Her Helten hisjet sejerlig,
 hvis sidste Blod for Frihed flyder:
 O kjære Land! gård ej for mig!
 jeg svaret har at hævne dig!
 og for den dyre Od jeg bryder,
 for skal jeg dø! langt hellere dø!
 o Død! jeg dig paafalde!
 o min Død er saa skjøn for mit Fødeland jeg falder.

Og højt opkramme du vort Mød,
 du ædle Frihed! Frankrigs Værel!
 dig ofte vi hver Drønde Mød!
 og jar vi ved en Trones Fod
 paa ny skal Slaveløsten bære,
 for skal vi dø! langt hellere dø!
 o Død! vi dig paafalde!
 o den Død er saa skjøn for sit Fødeland at falde!

Jeg ser den skjønne Dag imod,
 da, Lighed, du skal triumfere!
 da den er ædel, som er god,
 da Ende blier paa Mord og Blod,
 og Despotismen er ej mere!